

KOMUNIST

LIST SAVEZA KOMUNISTA JUGOSLAVIJE - KOMUNISTA CRNE GORE

Svojim članovima, svim komunistima i njihovim simpatizerima, kao i svima koji žive od svoga poštenog rada "Komunist" želi srećnu i uspješnu 2006. godinu.

SVE U SVEMU - KOMUNIZAM

Komunisti su, danas, krvni idejni neprijatelji svih partija, koje su u vladajućoj poziciji i opoziciji, jer su zdušno rušile i ruše tekovine socijalizma. One nijesu interesantne sa pozicije vršenja i promjene vlasti, jer su neke tekovine postale civilizacijske, nego zbog toga što nastoje da uspostave antihumanistički poredak kojim se vrši postvarenje masa i njihovih emancipatorskih mogućnosti. Ustvari, tzv. elitističko - partijska aristokratija zauzdava istoriju i objektivno računa progres kao stepen emancipacije robova od najstarijih dana pa do kompjutersko - robotističkog poretka.

Otuda komunisti neće i nemaju pravo da izbornom apstinencijom ili poklonima glasova potpomažu bilo kakvu partiju zarad nekih viših ciljeva očuvanja nacionalnog imena i države. Na političkoj sceni na prostorima bivše Jugoslavije postoji nacionalizam, separatizam, nacionalistički internacionalizam sa ozbiljnim primjesama šovinističke mržnje prema nekim narodima. Ubijeđeni smo da tome nema lijeka bez uspostavljanja, po Englesu, sve čistijih oblika socijalizma - evolutivnim ili revolucionarnim mjerama, sve zavisi od snage kočničara takvim težnjama.

Komunisti su se opredijelili i obavezani Zakonom da svoja nastojanja ostvaraju parlamentarnim putem. Iz tog opredjeljenja proizilaze i forme vanparlamentarne borbe.

Na svim dosadašnjim izborima komunisti u Crnoj Gori su samostalno, jednom u koaliciji izašli na izbore. U nekoliko slučajeva u opštinama su podržali pojedine opozicione partije, što im se višestruko negativno vratilo.

Na opštinskim izborima u Nikšiću komunisti nijesu postigli, reklo bi se, značajniji uspjeh, ali su pokazali da su svuda prisutni kao pozitivna klica i otporna snaga borbe za bolju budućnost.

Razlozi dosadašnjih izbornih rezultata su mnogi, što je tema interne analize, ali se neki nalaze u nomenklaturi i ispoljavanju drugih partija:

-DPS. drži, istina tapiju, na komunizam, njegovu tradiciju i imovinu. Dobro se snalazi u talasu pragmatičkom korišćenju vrijednosti socijalizma i revolucije. Iako agresivna u tzv. "Antibirokratskoj revoluciji", poslije unutrašnje podjele na dvije partije, privlačila je mnoge istaknute ličnosti iz predhodnog perioda, potomke aktera NOB - e o sl., pa i neke koje je imenovala članovima «jagnječih brigada».

S druge strane, iako opozicija konstatuje sa pravom da su sadašnje dvije partije (DPS i SDP) previše na vlasti u kojem periodu se sve gore i gore živi, ipak opozicija svjesno ili nesvjesno naglašava da ih treba rušiti jer su poslednja komunistička vlast u Evropi. Time se, vjerovali ili ne, asociraju poštenu, radni i manje informisani građani da glasaju za njih.

Isto tako, sve partije u parlamentarnoj opoziciji liše SNP, u svom programu imaju za cilj rušenje tekovina socijalizma, omalovažavanje partizanskog pokreta i afirmisanju četnika pod parolom opštenarodnog pomirenja. Većina naroda ima istorijsko pamćenje i zna što je bilo na našim prostorima u II svjetskom ratu.

Ovakva opozicija nije velika opasnost za aktuelnu vlast, jer neće ili ne može da prepozna gdje su zlatne klice naše prošlosti, a sa čime se ne možemo posebno ponositi. Kada se prepoznaju prave stvari, komunisti će na široka vrata ulaziti u sve parlamente.

SKJ - KCG i referendum

Predsjedništvo Centralnog komiteta Jugoslavije - Komunisti Crne Gore je ocijenilo da se usložnjava politička situacija oko dugo najavljivanog referenduma u Crnoj Gori.

Savez komunista Jugoslavije - Komunisti Crne Gore, polazeći od svog internacionalističkog opredjeljenja, smatra da je zajednička država - zajednica SCG bolje rješenje od njenog razbijanja na dvije samostalne države i da referendum nije potreban.

Predsjedništvo zna da nijedno državotvorno rješenje u nas nije dobro poslije raspada SFRJ. Sve što smo dobili poslije toga, pa i SCG, daleko je od komunističkih težnji i ne može imati našu bezrezervnu podršku. Naprotiv, sve što se dešava na prostorima bivše Jugoslavije predstavlja opšti kolaps i veliku zavjeru protiv radnih masa.

Tako, u Srbiji su na političkoj sceni agresivne desne snage koje rade na unutrašnjoj i spoljnopoličkoj sceni, u korist svoje štete. Kada čitav svijet proslavlja pobjedu nad fašizmom, u Srbiji se rehabilituju četnici i

druge snage koje su kolaborirale sa fašističkim okupatorom, a pokušava minimizirati djelo partizana i njihovih vođa na čelu sa drugom Titom. Time se okreće voda na mlin separatista i protagonista samostalne Crne Gore.

Komunisti se ne smiju zavaravati sadašnjim stanjem vlasti i dominantne politike u Srbiji. Srbija posrće, ali postoji i ona brojnija koja će iznići iz pepela, a temelji se na idejama velikana ideja i prakse socijalizma i komunizma, oslobodilačkom žrtvovanju iz I svjetskog i partizanskom masovnošću i doprinosom u II svjetskom ratu.

Isto tako i u Crnoj Gori postoje pojave koje opravdano izazivaju animozitet i nepristajanje komunista. Ukinute su osnovne tekovine socijalizma, realizuje se pljačkaška privatizacija, cvjeta kriminal i vodi se beskrupulozna propaganda u cilju odvajanja Crne Gore od Srbije. Afirmiše se teorija da Crnogorci nemaju etničke i druge veze sa Srbijom. Propagira se svijest da su Srbi od Nemanjića do danas vršili samo porobljavanje Crnogoraca.

Sve u svemu, današnja situacija u Srbiji i Crnoj Gori je nepovoljna, ali komuniste i njihove simpatizere to ne smije da zavara u ponašanju oko referenduma. Oni treba da se ponašaju tako da svojim konkretnim postupkom onemoguće razdvajanje Srbije i Crne Gore. Da li će to biti izlaskom ili neizlaskom na referendum treba da bude rezultat, zavisno od konkretnih okolnosti, punih konsultacija u opštinskim organizacijama - opštinskim komitetima i Centralnom komitetu. Oko toga ne treba da budemo rame uz rame sa drugim partijama, uz najbolju komunističku teoriju i praksu.

OSVRT NA NOVI PROGRAM KOMUNISTA

U toku višemjesečnih priprema za ujedinjenje SKJ - KCG I JK, izvršeno je usklađivanje i noveliranje ranijih političkih programa.

Dakle, napisan je jedinstven - zajednički politički program. Samim tim prestali su svi, ako ih je bilo, razlozi za postajanje dviju partija sa komunističkim predznakom, na prostoru Crne Gore. Međutim, čelnici JK u poslednji čas pred ujedinjenje rekoše da nijesu spremni za taj čin - čin ujedinjenja. zašto to sami oni znadu i oni koji su im to naredili.

Izrada (noveliranje) političkog programa, kao što je poznato, više se u vrijeme veoma složenih zbivanja i kretanja kako na međunarodnom tako i unutrašnjem planu. Globalizacija (fašizacija) i uspostavljanje novog svjetskog poretka imaju za cilj ovjekovječiti i cimentirati postojanje i opstajanje kapitalističkog sistema, a time i zaustaviti prirodno zakonit razvitak i proces čovječanstva. Međutim, istorijska iskustva razvoja čovječanstva govore da je nemoguće zaustaviti prirodno - zakoniti proces razvoja i progresa čovječanstva. To znači da je nemoguće zaustaviti stremljenja i borbu za ostvarenje sveukupnih ljudskih sloboda, prava, ravnopravnosti i jednakost među ljudima. To je moguće ostvariti samo u Socijalizmu - Komunizmu.

Politički program SKJ - KCG temelji se na:

1. Izvornoj Marsovoj misli
2. Pozitivnim iskustvima međunarodnog i jugoslovenskog radničkog i komunističkog pokreta, pozitivnim iskustvima socijalističkih revolucija i sistema
3. Na raznim procjena procjenama i ocjenama savremenih kretanja u svijetu i kod nas.

Polazeće od navedenih utemeljenja, program je koncipiran u deset cjelina. Tako su:

U uvodnom dijelu iznešeni Marksovi stavovi o razvoju proizvodnih snaga; Saopštena osnovna polazišta političkog programa i istaknuto da partija za ostvarenje svojih ciljeva mora da ima za saveznika radne ljude.

U drugom poglavlju se govori o društveno - ekonomskim odnosima u savremenom svijetu; monopolističkom i državnom kapitalizmu i ulozi države u ekonomiji kapitalističkog društva. Sa ovim pitanjima neophodno je upoznati se radi uspješnijeg političkog raskrinkavanja kapitalističkog sistema.

U trećem poglavlju riječ je o oblicima borbe za socijalizam u savremenim uslovima. Posebno se naglašava uloga radnih ljudi, kao i na ulogu Komunističke partije kao avangarde radnih ljudi.

U četvrtom dijelu govori se o stavu SKJ - KCG prema osnovnim karakteristikama savremenih kretanja u svijetu kao što su: Globalizacija (fašizacija), Hegemonizacija, Novi svjetski poredak i agresivni pohod na socijalizam. Svaki komunista trebao bi da zna i osnovne karakteristike i ciljeve i oblike djelovanja neprijatelja socijalizma - komunizma da bi mogao uspješnije da se suprotstavlja.

U petom poglavlju data je analiza ekonomsko - političkih prilika u kojima komunisti djeluju, kao što su: težak materijalni položaj radnih ljudi i eksploatacija radnog čovjeka u najnižem kapitalističkom sistem koji se uvodi kod nas. To su najočigledniji argumenti kojima se u političkoj borbi može dokazivati negativnost političko - ekonomskog sistema koji se uvodi.

U šestom poglavlju riječ je o glavnim neposrednim ciljevima SKJ - KCG, kao što su: vlast radnih ljudi; socijalistički društveno - ekonomski odnosi; socijalistički politički sistem i sve one pozitivnosti i prednosti, u odnosu na kapitalistički sistem, a koje socijalistički sistem donosi. Bez poznavanja glavnih i neposrednih ciljeva svoje partije nema uspješnog djelovanja među ljudima i narodnim masama.

U sedmom poglavlju govori se o osnovnim stavovima SKJ - KCG o pitanjima iz predhodnog poglavlja o političkom sistemu i vlasti radnog naroda i o socijalističkoj demokratiji. Osnovni stav je da politički sistem u kojemu vlast pripada radnom čovjeku, kao i socijalistička demokratija su nužan i neizbježan - prirodno zakonit istorijski proces u prelaznom periodu socijalizmu od kapitalizam do komunizma. Svaki komunista morao bi ne samo da poznaje programske stavove date u ovom poglavlju već i da se bori za njihovo sprovođenje.

U osmom poglavlju je riječ o ulozi i idejnim osnovama SKJ - KCG, gdje se ističe: vodeća društvena uloga; avangarda radničke klase i pokretačka snaga za najnaprednija društvena kretanja. Partija mora biti vjeran izraz interesa radničke klase i svih radnih narodnih slojeva.

U devetom poglavlju govori se o Jugoslaviji i jugoslovenstvu, gdje je naglašeno da će se komunisti boriti za obnovu jugoslovenske zajednice federativnog i socijalističkog karaktera.

U desetom poglavlju nabrojani su glavni i neposredni zadaci SKJ - KCG, odnosno svakog člana pojedinačno. Nabrojane zadatke neophodno je znati i za njihovo ostvarivanje neprekidno se boriti.

Ovaj osvrt na politički program ima za cilj globalno predstavljanje i najavu da će u narednim brojevima "Komunist" biti riječi o svakom poglavlju posebno.

Miomir Džankić

KOMUNISTI NIKŠIĆA OBILJEŽILI 29. NOVEMBAR

I ovoga 29. novembra članovi opštinske organizacije SKJ - Komunisti Crne Gore - Nikšić sastali su se u prostorijama OK SKJ u Nikšiću i tom prilikom evocirali uspomene na ovaj veliki i značajan datum u novijoj istoriji naroda Jugoslavije, koji su punih 50 i više godina proslavljali, potvrđujući svaki put postignute značajne uspjehe - rezultate o svim značajnim pitanjima u razvoju društva. Delegacija OK SKJ - KCG Nikšić je položila cvijeće na spomenik strijeljanih rodoljuba pod Trebjesom.

Na svečanom sastanku nakon uvodnih napomena predsjednika OK SKJ - Nikšić Milorada Mrvoševića o značaju ovog datuma, komunisti su u diskusiji istakli kako smo živjeli punih 50 godina u jedinstvenoj Jugoslaviji, zemlji sa velikim ugledom u svijetu u kojoj su bila zagarantovana puna prava svim građanima, bez obzira na nacionalnu, rasnu i vjersku pripadnost, pravo na rad, sloboda kretanja, besplatno školovanje i zdravstveno osiguranje na svim nivoima, pristojan životni standard svih kategorija društva.

Na kraju komunisti se pitaju šta reći danas kad je ekonomska pa i politička situacija složena sa niskim životnim standardom kod većine građana, velikom nezaposlenošću, malim ličnim dohocima, niskim penzijama, izraženim kriminalom i korupcijom u svim oblastima života i rada. Zato danas na svakom mjestu (ulici, kući, pijaci i dr.) možemo čuti žal za onim vremenom provedenim u zajedničkom životu u Jugoslaviji.

Komunisti smatraju da je sadašnje stanje za većinu građana nepodnošljivo, te da su neophodne promjene. To treba učiniti na jedan demokratski i civilizovani način, jer je dosta bilo rata, svađa i podjela. Kao nekad složno i zajedno.

CETINJE - Realnost i iluzije

Izbori u Cetinju su pokazali iluzije sa kojima se Cetinjani uljuljkuju. Sve je u kolapsu. Proizvodnje nema. Velika je nezaposlenost. Narod jedva preživljava, a politika se bavi vraćanjem Cetinju starog prestonog sjaja. Zaboravlja se da se ništa ne može vratiti kako je bilo, a pogotovo u okolnostima otvorenih novih prostora za napredak i razvoj države i društva. Cetinju slijedi određena konzervacija i spomenička adaptacija koja bi podsjećala na nastanak i razvoj crnogorske državnosti u najtežim istorijskim okolnostima.

Cetinje ne može pretendovati, osim ako bi nastupile okolnosti sveopšte društvene kataklizme, na vraćanje tamo iz Podgorice najvažnijih vladinih, naučnih, obrazovnih i kulturnih institucija. To bi bila negacija Podgorice kao središta sa postignutim razvojem u prostornogeografskim, klimatskim i drugim okolnostima koje joj pružaju mogućnosti neslućenog razvoja i rasta u grad sa nekoliko stotina hiljada stanovnika.

To ne umanjuje značaj Cetinja, i potrebu njegovog razvoja u grad sa razvijenom infrastrukturom, koja treba da omogući da zasija naša slavna prošlost, ali i da omogući da građani udobnije i bogatije žive. To podrazumijeva stvaranje uslova za što potpunije zapošljavanje radno sposobnog stanovništva, obezbjeđivanje socijalne zaštite, vaspitanje i obrazovanje mladih generacija, rešavanje komunalnih problema bez čega je nemoguće obezbijediti od propadanja ni današnje kulturno - istorijsko bogatstvo Cetinja i Crne Gore.

Cetinje je grad heroj, čiji su najbolji sinovi i kćeri iznjedrili internacionalistički duh, a savremenici i potomci završavaju u građanskom višepartizmu koji se zalaže za uspostavljanje kapitalizma i kapital odnosa koji u prvi plan stavljaju profit. Po tome Cetinje nema naročite perspektive. Uzaludne su manifestacione egzibicije aktuelne vlasti da Cetinju vrati prestoni sjaj.

Samo je socijalizam mogao da Cetinju obezbijedi opšti privredni i svaki drugi razvoj.

Zato će prestati svaki iluzionizam kada nove generacije komunista na Cetinju stupe na scenu i kada se idejno obračunaju sa tzv. dosadašnjim komunistima koji su zaglavili u državni separatizam.

Cetinje će postati simbol i prestoni grad našeg opšteg progresa kada komunisti i istinski socijalisti ovadaju njim.

IZBORI U SKJ - KCG

Do kraja januara 2006. godine, prema odluci Centralnog komiteta, biće održani izbori na svim nivoima u SKJ - KCG. To je politika da se obezbijedi veće idejno jedinstvo, kadrovsko i organizaciono jačanje na svim

nivoima. Potrebno je staviti do znanja svim koji se osjećaju komunistima da sve to nema naročito značaja bez obezbjeđivanja jedinstvene komunističke organizacije. Isto tako, potrebno je raskinuti odnose sa tzv. socijalističkim partijama i nevladinim organizacijama koje u praksi sprovode antisocijalističku i antikomunističku praksu. Uspostavljaju kapitalizam koji guši proizvodnju, a afirmiše mafijaško donatorski egzibicionalizam iz čega izvlače korist tajkuni kriminogenog ponašanja. Uspostavljaju državu koja ne postoji, niti može postajati osim kao sredstvo održavanja vlasti i skretanje pažnje masa sa glavnih na sporedna pitanja.

Potrebno je raskrinkati DPS politiku po kojoj, navodno po Zakonu, ne može biti političkog organizovanja mladih i drugih građana u školama i javnim ustanovama. U praksi se to dosljedno sprovodi osim u slučaju kada se radi o mladim ljudima njihove političke orijentacije. To pokazuju mnogi primjeri u srednjim školama i na Univerzitetu, što bilježe i sredstva javnog informisanja.

Marksistička filozofija i socijalistička praksa su dio nasljeđa naše civilizacije odnosno čitavog čovječanstva i nema niko pravo da sprečava njegove protagoniste iz nekih pragmatičnih interesa real politike - koja se ostvarila rezultatima koji ne nadmašuju one iz perioda prethodnog socijalizma.

Radnicima i seljacima, zapošljenim i nezapošljenim radnim masama potrebno je objašnjavati da ih uspostavljeni poredak i aktuelna vlast osiromašuje i proletariuzje do krajnjih granica. Zablude su da će privatizacija i ulazak stranog kapitala u Crnu Goru podići standard stanovništva. Kapital se rukovodi profitom, a ono što je vlast dobila prodajom firmi stranim vlasnicima nije se oplemenio u podizanju značajnih proizvodnih kapaciteta, osim za održavanje socijalnog mira ili za neproizvodnim infrastrukturama (mostovi, ulice, opravka putne mreže i sl.). To je dobro, ali ne može da kompenzira ono što će stranci da iznesu iz Crne Gore po osnovu ostvarenog profita.

Potrebno je jasno pokazati narodu da je aktuelna vlast probleme socijalizma riješila što nas je dovela u potpuni kolonijalni odnos.

Ova vlast je nastala putem neprincipijelne transakcije iz socijalizma i komunizma. Odrekla se ukupnog ideološkog nasljeđa socijalizma osim imovine koju je zdušno prihvatila po osnovu rodnog, a ne suštinskog nasljednog prava. Otuda ju opozicija, naročito ona desna, naziva komunističkom. Otkrivajući sve njene promašaje i nastranosti ova opozicija želi pokazati izopačenosti komunističko - socijalističkog poretka. Ona nije svjesna da time učvršćuje prostosrdačne narodne mase u podršci ovoj vlasti jer vjeruje da je stvarno komunistička prisiljena međunarodnom realnošću da privremeno apstinira svoje osnovno opredjeljenje i suštinu.

Naredni izbori u SKJ - KCG biće lijepa prilika da komunisti zbiju redove i postanu nezaobilazna snaga komunističkom i istinski demokratskom preobražaju našeg društva.

CRNOGORCI I NACIJA

Crnogorci su realna nacija nastala u istorijskim okolnostima borbe za slobodu u oskudnom prirodnom i privrednom ambijentu, određenom izolacionalizmu od onih sa kojima su živjeli više vjekova prije udesa porobljavanja od strane Osmanskog carstva i tjeskoba koje su im nametale i druge imperije.

U toku vjekovne borbe Crnogorci su na svojim zastavama i u srcima nastupili sa zapisima i osjećajem srpstva. Sa time su ušli i u predvorje 20. vijeka.

Novonastale okolnosti ispred, u I svjetskom ratu i poslije njega, ispolitizovali su crnogorsko pitanje da je do današnjeg dana do besvijesti ispolitizovano.

Jedan dio Crnogoraca svoje etičko porijeklo sa Srbima izdigao je do negiranja Crnogorske nacije i zavšio u velikosrpskom nacionalizmu i zaglavio u četništvu koje se iskompromitovalo u II svjetskom ratu.

Drugi dio Crnogoraca, iz ozlojađenosti zbog negiranja crnogorske državnosti, završio je u negiranju moralnog identiteta srpsko - srbijanskog, u pokušaju traženja nesrpskog - dukljanskog identiteta do separatističkog kolabriranja za okupatorom.

Treći dio Crnogoraca ostao je vjeran svom nacionalnom crnogorskom biću, ali se nije dovoljno branio od velikosrpskih nacionalističkih zagrljaja, negiranjem zajedničkog etničkog porijekla. Ovoj kategoriji su pripadali komunisti, naročito oni ratnog i poratnog perioda. Kasnije su i ovdje nastupila prestrojavanja, kao i što i oni drugi (Srbi i Crnogorci ne Srbi) nijesu svi završavali u četništvu i kolaboralni crnogorski separatizam. Malo je otužno što nekadašnji komunistički pravci su postali agresivni Crnogorci, po kojima je i njihova borba imala za cilj samo i jedino Crnu Goru kao samostalnu i suverenu državu.

Komunisti ne smatraju da je nacionalno pitanje osnovno pitanje današnjice, ali ga "odabrani" u Crnoj Gori dovode do apsurdna, što može dovesti do političke necivilizacijske realnosti.

PRIVATIZACIJA IZAZVALA BIJEDU, GLAD I SIROMAŠTVO

Poslije raspada Socijalističke Jugoslavije, uveden je višepartijski sistem. Ovakav poredak vladavine i prava višepartijskog sistema, koji vlada u Crnoj Gori i Srbiji doveo je narod i radničku klasu, do teške socijalne krize i do raslojavanja na bogate i siromašne. Privatizacijom društvene imovine 80 odsto građana dovedeno je do najnižeg stepena siromaštva. Društvenu imovinu, koju je radnička klasa zaradila u

Socijalističkoj Jugoslaviji, vlast je pretvorila u privatno vlasništvo. Na ovaj način obogaćen je jedan dio ljudi koji su na vlasti i onih koji su neprikosnoveni simpatizeri vlasti. Radnicima i radničkoj klasi oduzeta su preduzeća i fabrike, istjerani su na ulice i ostali bez posla. Medjutim vlast podržava onaj dio ljudi, koji su putem prisvajanja državne i društvene imovine stekli ogromno bogastvo i kapital. Kapitalisti u svoja privatna preduzeća i fabrike, zapošljavaju njihove prijatelje i rodbinu, a to je najamni radni odnos, od čijeg rada i profita stvaraju ogromno bogastvo. Na ovaj način radnička klasa ne može doći do posla i zapošljavanja, pa su došli do ruba najvišeg siromaštva i socijalne neizdrživosti. Pored ovoga, moraju plaćati ogromne poreze i skupe komunalne usluge. Zbog toga i mnogo drugih pitanja, radnici protestuju i štrajkuju ispred zgrade Vlade i vlasti u svim opštinama u Crnoj Gori. Medjutim ni vlast ni Sindikat tome na daju mnogo važnosti, ironično ih posmatraju sa prozora svojih kancelarija i ništa više, što je dokazano na primjeru radnika "Radoja Dakića" i mnogih drugih.

Privatizacija se najubitačnije odrazila na status penzionera, koji su u svom dugogodišnjem radnom vijeku, penzije zaradili na ljudski i pošten način. Zakonom koji je donesen za vrijeme Socijalističke pravne države, predviđeno je da se penzije uskladjuju prema rastu ličnih dohodaka. Medjutim Vlast u Crnoj Gori mijenja i poništava takav Zakon, a donosi Zakon na štetu penzionera po takozvanom švajcarskom modelu, kojim se ne predviđa povećanje i uskladjivanje penzija, prema rastu ličnih dohodaka. Poznato je da dvije trećine penzionera kod nas u Crnoj Gori prima penzije od 50 do najviše 100 eura, a u Švajcarskoj je najniža penzija 3.000 i kreće se do 8.000 švajcarskih franaka. Postavlja se pitanje zašto nam onda i penzije ne izravnavaju u visini švajcarskih penzija po švajcarskom modelu. To ne mogu jer su penzioni fondovi opljačkani.

Primjenjujući novi Zakon po švajcarskom modelu, u prvoj polovini ove godine penzije su u Crnoj Gori povećane za 0.13 odsto tj. 13 centi. Ovakvim i ovolikim povećanjem penzioneri su poniženi i podcijenjeni. Medjutim po predhodnom zakonu, po kojem su penzije uskladjivane prema rastu ličnih dohodaka, trebalo je penzije u predhodnoj godini uskladiti za 32 odsto, ali su one povećane samo za 7 odsto. Tako su penzije uskladjivanjem umanjene za 24 odsto, što iznosi oko 50.000.000 Eura. Po tom pitanju, penzioneri su se tužbom obratili redovnim sudovima i Ustavnom sudu. Taj postupak se odugovlači i neće biti okončan, jer je socijalistički generacijski model solidarnog uplaćivanja sredstava u penzione fondove ukinut, pa su sadašnje generacije penzionera ostavljene na milost i nemilost aktuelnoj vlasti.

Ovakva teška politička, ekonomska i kriminalna kriza traje više od 15 godina tj. od dolaska na vlast višepartijskog sistema. Radnička klasa i narod mogli su se uvjeriti da ovakva vlast ne daje nikakve rezultate, već se stanje stalno pogoršava i dovodi do teške socijalne bijede, što ukazuje da ovakav poredak treba mijenjati. Promjene i uspostavljanje prava i pravne države, može se jedino ostvariti u uvođenju socijalističkog sistema, a to jedino mogu ostvariti komunisti. Zbog toga je od bitnog značaja da se na idućim parlamentarnim izborima, koji će se održati 2006. god., narod, a naročito radnička klasa i penzioneri, opredijele i izaberu poslanike i odbornike, koje će komunisti odrediti na svojim izbornim listama. Ovo i sa razloga što je narod mogao da se uvjeri, kakav je život, rad i poredak vladao u Socijalizmu punih 40 godina i da to uporedi sa današnjim stanjem i takozvanom njihovom demokratijom. U parlamentarnim skupštinama komunisti će govoriti i preko javnosti i sredstava informisanja, kao komunistički poslanici i odbornici, uvjeriti narod i radničku klasu, kakvu budućnost mogu očekivati od uspostavljanja novog socijalističkog sistema.

Milorad Čogurić

Stara metalurška dama Crne Gore u nokdaunu

Polovinom prošlog vijeka prezidijum FNRJ donosi jednu od presudnih odluka za privredni razvoj i napredak, tada, zaostale i privredno nerazvijene Crne Gore, a to je izgradnja željezare u Nikšiću.

Donošenjem ove odluke početkom proljeća 1951.god. zabrujaše teške mašine i hiljade ljudskih ruku na izgradnji velikog giganta crnogorske industrije. Uz veliki elan, uz pjesmu, preko omladinskih radnih akcija i stotina i stotina stručnjaka iz Jugoslavije i Evrope brzo su napredovali radovi na izgradnji željezare.

Zahvaljujući takvom radnom elanu, radnih ljudi iz čitave CrneGore, a i šire, izgradnja je brzo napredovala, tako da su prvi pogoniželjezare počeli sa proizvodnjom 1956.god. pod imenom poznatog revolucionara Borisa Kidriča. Tokom narednih godina Željezara Boris Kidrič je krupnim koracima napredovala i sedamdesetih godina zapošljavala oko 8000 radnika. Bila je uzor i privredni bum ne samo u Crnoj Gori nego i u SFRJ i svojim kvalitetom proizvoda poznata na jugoslovenskom i svjetskim tržištima.

Na veliku žalost svih gradjana Crne Gore početkom devedesetih godina prošlog vijeka dodje do raspada SFRJ, do nestanka samoupravnog socijalizma i do nezaboravno teških dana po standard crnogorskog naroda koji, ne da stagnira, nego sve više strada i dovodi do bijede. Sve ovo zahvaljujući novopečenim "stručnjacima, političarima i državniciima", ali nadati se da neće dugo. U ovoj agoniji i Željezara "Boris Kidrič" ne samo što je izgubila svoje časno ime i rušenje biste Borisa Kidriča nego se našla u bezizlaznoj situaciji. Našla se u beznađu, zbog toga što je sa 8000 zaposlenih pala je na 2500 od kojih je 500 višak, prodavana je i preprodavana u poslednjoj deceniji nekoliko puta, nikada valjano, poslednji put zvanom rusko-engleskoj firmi Midland, koja ju je konačno opljačkala i dovela u totalno rasulo i agoniju. Tako je Željezara posle 49 godina postojanja i uspješnog rada, u porodici crne metalurgije, zapala u beznađe.

Nema više brujanja mašina, nema piska industrijskih vozova, radničkih autobusa i smjena, a samim tim ni Željezare sem praznih hala.

Šta poslije ovoga, šta sa 2500 porodica, svi se pitamo, ali odgovora nema. Nema odgovora ni Sindikat na čelu sa predsjednikom Jankom Vučinićem iako ga uporno traži, ali od koga, od onoga koji je sve ovo režirao i uradio, a to je aktuelna vlast.

Plašim se dragi radnici, dragi sugrađani, da do odgovora nećete nikada doći pri postojećim društvenim okolnostima. Predstoji vam teška borba. Komunisti će uvijek biti sa vama.

Mrvošević Milorad

RADNICI NAJAMNICI

U Kolašinu ima više privatnih prodavnica, kafana i pilana. Njihovi vlasnici upošljavaju mnoge ljude ne vodeći računa o njihovim pravima iz radnog odnosa. Tamo većina njih nema nedeljnog niti godišnjeg odmora. Rade po 56 sati nedeljno, a mjesečno primaju 100 do 150 eura naknade. Ima i onih gazda koji osiguravaju svoje radnike, ali po najnižim mogućim cijenama i povremeno.

Očit primjer kršenja radničkih prava je Dom mladih u Kolašinu u kojem od renoviranja pa do danas drže radnike kao najobičnije najamnike, pa i gore, plaćajući im mjesečno po 100-150 eura i to sa velikim zakašnjenjima.

Svi ti mladi ljudi su bez ikakve zaštite i nemaju se kome obratiti za pomoć, jer u Kolašinu praktično i ne postoji Sindikat. A i da postoji oni se ne smiju nikome obratiti za pomoć jer bi ih gazde odmah udaljile i sa tog mizerno plaćenog posla.

Pitamo se kada će ti mladi ljudi moći zasnovati radni odnos i moći misliti na svoju budućnost. Kako se ponašaju nadležne službe nikada, već će večno ostati najamnici bez ikavih prava, ako se nastave sadašnja nehumana tranziciona kretanja.

NEIZVJESNA BUDUĆNOST

Polovinom decembra 2005. god., u Crnogorskoj akademiji nauka održan je okrugli sto, o agendi ekonomski faktori u Crnoj Gori. Većina učesnika je zabrinuto govorila o sadašnjem ekonomskom trenutku i budućem razvoju naše republike. Samo naporan i ubrzan ekonomski razvoj može samo ublažiti nepovoljno dugoročno stanje i približiti nas onom sadašnjem u nekoliko razvijenih zemalja u našem regionu.

U jednoj studiji razvoja, u vezi sa dugoročnim planom, planira se da društveni proizvod 2020. god. bude 8000 dolara i to po stopi godišnjeg rasta od 8%. Sada je društveni proizvod 2700 dolara i rastao je 2% godišnje.

Ako crnogorski proizvod bude rastao po planiranoj stopi (8%) za 15 godina imaćemo standard nešto viši od sadašnjeg u Hrvatskoj, ali mnogo manji od onog koji danas ima Slovenija.

Predviđa se da Crna Gora u najboljem može biti primljena u EU tek. 2014. ili 2016. U međuvremenu joj prijete opasna iskušenja, jer je globalizacija i neoliberalizam velika opasnost, jer strane kompanije teže da što više kapitala i proizvodnih resursa izvuku iz ovih zemalja.

Naglašeno je da će tranzicija u nas trajati 40 godina. Isto tako se smatra da je dopadljiv liberalno - ekonomski razvoj dopadljiv, ali je neostvarljiv. Ne može se dopustiti liberalizacija u privatizaciji. Liberalni ekonomisti se zalažu, što je i kod nas ozakonjeno, za potpunu privatizaciju, a najrazvijenije zemlje svijeta kod sebe to ne dozvoljavaju. Tako na primjer u SAD je 25% vlasništva je ipak, državno.

Eto, ovako se rezonuje pod krovom Crnogorske akademije nauka, a politika nas zavlaci na drugu stranu Ubjeđuju ovaj narod da je za njega sreća na drugoj strani, u samostalnoj Crnoj Gori.

Komunisti su dio ovog naroda i obaveza im je da se narodu obraćaju istinama, a ona je sadržana i u nauci i naučnim institucijama.

BOLEŠTINE NAM PRIJETE

Bilo je i ranije da se pojave teške bolesti kao što je bila kuga za vrijeme okupacije naših naroda od strane Austrougarske. Bolesti su se pojavljivale i za vrijeme Turaka na našim prostorima. Nijesu te bolesti u tom vremenu bile tako česte i komplikovane kao što su u današnje vrijeme.

Danas postoji više vještačkih nego prirodnih izazivača bolesti, od kojih još uvijek nema lijeka.

Čudi kako ovi savjetnici, koji dolaze sa zapada da nas savjetuju o svemu, ne nađoše lijeka od raznih boleština.

U onom lijepom našem komunističkom - socijalističkom sistemu nije tako bilo. Naši predstavnici su bili pravi predstavnici svog naroda i svoje domovine. Njima nijesu trebali savjetnici. Sami su rješavali sve probleme koji su nailazili tokom njihovog rada i predstavljanja našeg naroda i naše domovine pred svijetom.

Bili smo po svim pitanjima uzor u svijetu pa i pitanju borbe protiv bolesti.

Današnje rukovodstvo na ovim prostorima čeka da mu Solana riješi probleme kao što je riješio bombardovanje SRJ 1999. god. Mi izgleda nemamo boljih prijatelja od Solane i njegovih drugova.

Evo je prošlo 15 godina da ovi te su danas na vlasti u Crnoj Gori donesoše svako dobro našem narodu. Dodje svaka vrsta kriminala, droga, šverc, nemoral i bolesti od kojih umire naš narod, a posebno mlade generacije.

U ovo posljednje vrijeme pojavi se nekakva kokošinja bolest zvana "ptičiji grip". Pojavile se u svim skoro kontinentima. Eto je po državama Azije i Evrope, u Kini, Japanu, Rusiji, Rumuniji, po državama Afrike, čak je dospjela i kod našeg susjeda u Hrvatskoj.

U Crnoj gori kažu još nije došla ta opasna bolest. Vjerujem da prije ima kod nas te bolesti no da je nema.

Odmah kad se čulo za tu bolest, javljeno je da je zabranjen uvoz piletine iz inostranstva. Iz Hrvatske je zabranjen uvoz piletine tek tada kad se bolest pojavila u Hrvatskoj.

Čudi da se ova bolest pojavila svuda, a u Americu je nema. Vjerovatna je mogućnost da te zaražene ptice, koje prenose bolest, nemaju pasoš da prelaze u Ameriku.

Popović Branko

ENIGMA BUDUĆNOSTI

Tokom prošlog vijeka čovječanstvo je stupilo u novu epohu zahvaljujući brzom naučnom i tehničko-tehnološkom progresu. Takav napredak je stvorio mogućnost bržeg i skladnijeg poboljšanja kvaliteta života na zemlji uz pretpostavku da se izvrši integracija privrede, kulture, obrazovanja i sredstava informisanja u cjelovit sistem radi racionalnijeg i nadasve pravičnijeg razvoja svih naroda.

Međutim, opštenarodna očekivanja nijesu ostvarena s obzirom da je neravnomjerno povećanje proizvodnih moći snažno uticalo na svjetskoistorijska zbivanja. To je doprinijelo da Sjedinjene Američke Države sa nešto malo više od 6% stanovništva posjeduju 50% svjetskog bogatstva čime su postale najmoćnija svjetska sila u ekonomskom, političkom i vojničkom pogledu. Njena pobjeda u tzv. "hladnom ratu" poremetila je dotadašnju ravnotežu između zemalja Istoka i Zapada. Uz to, strategija "Novog svjetskog poretka" joj je omogućila vodeću ulogu na planeti s ciljem da ovlada svjetskim prirodnim resursima. Sada u zajednici s razvijenim zemljama Zapada, i SAD upravlja svijetom na principu unipolarne vladavine i uspostavlja sistem neoimperijalizma i neokolonijalizma. Preko globalizacije i monalizma, kao njene filozofije, stvara univerzalnu svjetsku zajednicu sa dirigujućim aparatom u Vašingtonu. Njeni moćnici planiraju da izvrše unifikaciju čovječanstva, izbrišu kulturne i nacionalne identitete i druge posebnosti ljudi i naroda, radi ostvarenja namjeravanog cilja ne prezajući od upotrebe grube sile i snažnog političkog i ekonomskog pritiska na sve neposlušne narode. Svoje prohtjeve ostvaruju pod plaštom nekakve "demokratije" mada pri tom ne vode računa o samostalnosti država, različitosti naroda i rasa, raznovrsnosti religija, osobenosti kultura i kojekakvih drugih posebnosti.

Ovakvoj koncepciji globalizacije i načinu njene realizacije, suprotstavljaju se, mada ne dovoljno organizovano, progresivne snage svijeta. One zahtijevaju da se spriječi nametanje volje velikih država malim narodima, te da se striktno poštuje nacionalni i državni suverenitet i time izbjegnju novi ratovi. Pored toga, traže da se ubrzano radi na smanjivanju razlika između bogatih i siromašnih država i obezbijedi socijalna sigurnost za cjelokupno stanovništvo svijeta. Jedan od sljedećih zahtjeva je da se povede računa o racionalnom korišćenju prirodnih resursa s obzirom da će se sadašnjom bezobzirnom eksploatacijom dovesti u pitanje buduće generacije i ugroziti životna sredina. Osim navedenih i brojnih drugih pitanja, progresivne snage predlažu da se sistem upravljanja svjetskim poslovima organizuje na sasvim drugim principima, t.j. da se umjesto unipolarne organizuje multipolarna vladavina.

Prednje izloženo jasno ukazuje da je razlika između ove dvije koncepcije isuviše velika: prvi model globalizacije vodi u ratove i sunovrat civilizacije, dok drugi sugeriše da se svijet integriše na boljim i pravičnijim osnovama. Znatno dio čovječanstva strahuje od ishoda ovih sukoba, a naročito mali narodi koji se plaše agresivne globalizacije. Kako će se razriješiti nastale suprotnosti -- da li će pobijediti sila ili razum, velika je enigma budućnosti.

V. Miljanić

SAMOUBISTVO IZ ZASEDE

(dopis iz Srbije)

Primaklo se vreme zacrtane demokratizacije takozvanog zapadnog Balkana Evropska zajednica i njen gazda SAD finiširaju izvesnu višestepenu nezavisnost Kosmeta, a to za crnogorsku vlast nije uznemirujuće, iako je do juče Metohija bila crnogorska. Realna je opasnost da će u isto vreme, zbog neizdrživog pritiska EU, NATO i sličnih, osamostale jedna od druge Srbija i Crna Gora i svaka od njih posebno krene u neizvesnu i rizičnu budućnost, ne znajući kolike će i kakve će biti. Ako su nam nekada sudbinu krojili domaći šnajderi, lagodno to danas čine belosvetki modni kreatori. Goli i bosu im služimo kao plastična lutka-mustra iz izloga za vežbu nove preobuke sveta i izmene postojeće geografije planete.

Kako to nalaže imperativ ostajanja na vlasti po svaku cenu, odustajući i od svojih vlastitih izvornih programa, vladajuća Crna Gora gorljivo zagovara potpunu nezavisnost. Srbija, drugo oko u glavi, mlako i deklarativno je za očuvanje postojeće državne zajednice. Batić i Čanak su glasnjiji i odlučniji za njeno razbijanje. Vlastodršci u Crnoj Gori, preko svojih "nezavisnih" medija, svakodnevno sprovode kampanju za što hitnije razjedinjenje sa Srbijom. Pomažu im unajmljeni "eksperti" iz Beograda i Novog Sada koji su za samostalnu Srbiju bez Crne Gore. Reč je o istoj politici. Novine i TV stanice u Srbiji, za uzvrat, redovno ugošćuju novopečene plaćene crnogorske independiste. Kad ih čovek sluša, mora posumnjati da je lažu i paralažu napisao Jovan Sterija Popović. Narod niko ništa ne pita. On je tu da se klanja svojim političkim idolima i totemima, ako želi da mu se pre izbora i referendumu udeli džak mekinja, boca "lozovače", kvarat kave, ne pripreti, ili obeća kakav poslić. Na to je spalo savremeno čojstvo i junaštvo. Ko ne veruje neka proveri.

Ogromna većina osiromašenih, izlaganih, opljačkanih i sludjenih gradjana više ne zna šta da radi, ni kome da veruje. Glas predaka i razuma ih opominje da veruju kako se zajednička domovina ne može deliti bez štetnih posledica po gradjane. Učili su ih da je u njoj sve nedeljivo, osim vlasti. Ista je to zemlja, vera i jezik. Zajedničke su im istorija, tradicija i kultura. Nedeljivi su im preci i potomci. Oko 263.000 državljana Crne Gore u Srbiji imaju u Crnoj Gori roditelje, sestre i braću. Zaposleni su u Srbiji i tu su zasnovali svoje porodice. U Crnoj Gori su im očevina i dedovina. Po kojem to civilizacijskom dostignuću i međunarodnom zakonu crnogorska vlast može njima oduzeti osnovno ljudsko pravo da odlučuju o statusu i o sudbini sopstvene države? Ako im se, kojim čudom i slučajem, to dogodi oni bi takvim nerazumnim aktom postali stranci, državljanima bez države. Omogućiti li to Evropi, onda će ona suditi poput Roja Bina, šerifa na divljem Zapadu, koji je pravdu delio uz pomoć besnog grizlija i sa vinčesterkom preko zakonika na kolenu.

U obe republike se ovom temom manipuliše do besvesti i do besmisla. Demagozima svake vrste dostupni su najvažniji mikrofoni i novinski stupci. Takvi su nesposobni i neuki da objektivno, naučno i pošteno iznesupred javnost sve prednosti i mane zajedničke države. Kad bi režimi dopustili da činjenice i istina govore, svakome bi bilo jasno da geopolitički, ekonomski, kulturni, odbrambeni i svi drugi praktični razlozi govore u prilog zajedništva. Ono mora biti uređeno po evropskim standardima, s jednakim pravima republika, naroda, nacionalnih manjina, veroispovesti, pojedinaca i polova. Ubrzo bi sve maske pale. Tada bi i ćorav video da je razdvajanje interes jedino surovo vlastoljubivih i bolesno sebičnih vodja i vodjica, beznadežnih slučajeva u politici koji su oboleli od izliva vlasti na mozak. Zato birači vise ne smeju pasti na majmunske grane i biti potkupljivi, kukavice i korisni idioti. Treba javno da prekriže olovkom sve one koji ne rade u narodnom i državnom interesu. Političari-štetočine su naše živote učinili ništavnim, a onda nam velikodušno nude da ih uzmemo u svoje ruke. Njima puca prsluk što narodu puca koža. Oni su dugo u politici jedino zbog toga što je pamćenje birača kratko. Njihovi portparoli dirigovano zagovaraju bratsku omrazu na sve strane. Podsećaju na CESID i njegove filijale koji uvek imaju pri sebi sve buduće potrebne izborne rezultate, ali su im se u ovom trenutku negde zaturili, jer još nije vreme da ih unapred saopštavaju kao definitivne. Naši nogodavci (rukovodioci, pardon) bili su jedna, žalosna, bedna, nedozrela i sramotna kulisa očuhu Havijeru Solani, koji ih je dreserski uvežbao da kao bele lale potpišu izjave o svom budućem primernom vladanju i ponašanju. Po ko zna koji put pristali su da budu niko i ništa dok ne okruže i ne ograde svoje buduće kukavne feude. Novi Ustav će im se, kako to kažu iz Vranja, već doneti iz Amerike ili Nemačke. Vlast ne briži što obeležena stoka može u Evropu, a narodi kojima i oni pripadaju moraju još dugo da čekaju na to. Oni ne poznaju obavezu da se svakodnevno svi mi moramo boriti svim demokratskim sredstvima protiv svakog separatizma u našoj otadžbini. To je ljudska obaveza, a ne politikantski usmerena aktivnost. Vekovima se ovaj narod borio za ujedinjenje. Pale su za to milionske žrtve i pretrpeli smo neprocenjivu materijalnu štetu zbog toga. Ko ima pravo da se uneredjuje na to? Hoće li nam se preci prevrtati u grobovima što se ogavno predajemo i prodajemo onima kojima smo robovali u prethodnoj istoriji? Može li neko ovom ojadjenom narodu ponuditi najpre Studiju izdržljivosti, a tek onda Studiju izvodljivosti? Na potezu su vlast i opozicija u obe republike, a onda neka narod kaže svoje bez podmićivanja evrima, štekama cigareta, pritiscima i pretnjama MUP i DB to bi bilo evropski, a ne balkanski i tamno vilajetski.

Nikša Sabljanović

DEKLARACIJA O SARADNJI I ZBLIŽAVANJU NARODA I DRŽAVA NASTALIH NA PROSTORU BIVŠE SFRJ

Predstavnici :Nezavisnog komunističkog odbora Slovenije; Socijalističke radničke partije Hrvatske; Radničko-komunističke partije Bosne I Hercegovine; Saveza komunista Jugoslavije u Srbiji; Saveza komunista Jugoslavije-Komunista Crne Gore; Reformirane komunističke partije Makedonije, na Prvoj konferenciji komunističkih i radničkih partija Jugoslavije, usvojili su sledeću deklaraciju:

1. Nakon razbijanja Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i rata kojeg su na njenom prostoru izazvali domaći nacionalisti i politički predstavnici svjetskog kapitala, novonastale države posjeduju vrlo mali stepen stvarne nacionalne i državne samostalnosti. Uspostavljen je primitivni liberalni kapitalizam, kojeg odlikuju prvobitna akumulacija kapitala, ogromno socijalno raslojavanje, potpuna faktička

obespravljenost radničke klase i nepostojanje djelotvornog radničkog pokreta. U okviru svjetskog kapitalističkog sistema, države nastale razbijanjem SFRJ se nalaze na periferiji ili poluperiferiji svjetskog kapitalizma. Vladajuća klasa teži pristupanju Evropskoj Uniji i NATO paktu, čime će zavisani položaj ovih država biti potvrđen i otežan. Imajući u vidu neoliberalnu politiku koja dominira u evropskim i američkim centrima moći, kao i neoliberalni karakter Ustava Evropske Unije, može se očekivati da će radnička klasa u južnoslovenskim državama biti izložena novim i pojačanim pritiscima kapitala.

2. Nacionalizam je ona politička ideologija i tehnologija vladanja koja je omogućila da se proces prvobitne kapitalističke akumulacije, koji se odlikuje otvorenom pljačkom društvene imovine i surovom eksploatacijom radničke klase, prikrije iza fraza o borbi za nacionalno oslobođenje. Izmišljajući neprijatelje nacije ili pogrešno prikazujući i objašnjavajući stvarne društvene procese, nacionalistički režimi su uspjeli postići nacionalističku homogenizaciju čitavih nacija, nakon čega je bilo lako sprovesti proces kapitalističke restauracije, bez opasnosti da to dovede do socijalnih sukoba.

3. Ne može se tvrditi da je razbijanje Jugoslavije bilo isključivi rezultat djelatnosti domaćih nacionalista ili stranih obavještajnih službi. Iako ne treba zanemariti dejstvo tih faktora, posebno organizovanih nacionalističkih pokreta krajem 80-ih i početkom 90-ih godina XX vijeka, ipak treba istaći da je objektivna ekonomska kriza, izazvana nespremnošću vladajuće birokratije da izvrši radikalne promjene u pravcu realizacije samoupravljanja i političke demokratije, bila ključni faktor koji je omogućio širenje međunacionalne mržnje, izbijanje rata i razbijanje zemlje. Da se sistem mogao reformisati bez krupnih unutrašnjih potresa, nacionalisti ne bi imali nikakvu šansu. Birokratija je, međutim, bila nespremna da prepusti vlast radničkoj klasi, a nakon što je čitav birokratski sistem zapao u nerazrješive probleme, bilo joj je lako da napusti komunističku ideologiju i prihvati ideologiju nacionalizma ili liberalizma.

4. Nakon svega što se desilo, južnoslovenske države, iako formalno nezavisne, imaju manje samostalnosti nego što su imale u SFRJ po Ustavu iz 1974. godine. Ekonomski, socijalno i moralno su potpuno upropaštene, a politički pod čvrstom kontrolom centara moći u Briselu i Vašingtonu. Nacionalna čast i ponos nikad nisu bili ugroženiji. Budućnost nikad nije bila neizvjesnija. Na teritoriji SFRJ je stvoreno preko 20 država ili poludržavnih entiteta, imajući u vidu da ih je samo u Bosni i Hercegovini 13. Teritorije na kojima funkcionišu različiti organi državne vlasti su tako male, da to podsjeća na srednjevjekovnu podijeljenost, a u ekonomskom i socijalnom smislu dovodi do stanja propadanja i bijede. Tržište u ovom dijelu Evrope služi za rješavanje problema kapitalističke hiperprodukcije u razvijenim kapitalističkim ekonomijama. Uspostavlja se tržište jeftine radne snage, kako bi zapadni kapitalisti ostvarivali ekstra profite. Kultura, nauka i znanje su potpuno zanemareni. Obrazovani ljudi su već otišli ili se spremaju da odu, jer ne mogu doći do izražaja u državama u kojima postoji vladavina mediokriteta, mafije i političkih elita. Demokratija je poprimila karikaturalne oblike, pretvorivši se u partitokratiju i demokaturu. Partijska i nacionalna podobnost predstavljaju uslov napredovanja u karijeri, ponekad i očuvanja gole egzistencije.

5. Vladajuća klasa u južnoslovenskim državama teži uključivanju u evro-atlantske integracije. To je njen imperativ zato što samo tako izlazi u susret zahtjevima zapadnog kapitala, a i osigurava se u slučaju eventualnih socijalnih nemira. Oni, pak, koji misle u kategorijama socijalne pravde, demokratije, nacionalne ravnopravnosti i nezavisnosti svoj imperativ vide u povezivanju „malih“ i obespravljenih naroda. Ne treba zaboraviti ono što se događalo u bližoj ili daljoj prošlosti, već to treba objasniti na naučno zasnovan način, što znači objektivno i na osnovu činjenica. Brojni zločini koji su u proteklom ratu činjeni na ovim prostorima ne smiju biti prepreka za saradnju onih koji u njima nisu učestvovali niti su ih podržavali i opravdavali, jer već postoje pouzdani podaci koji potvrđuju da je vrlo mali broj lica učestvovao u njihovom planiranju, podstrekavanju, organizovanju, izvršavanju i prikrivanju. Čitave nacije ne treba da ispaštaju zbog zločina malih skupina ljudi.

6. Saradnja i zbližavanje južnoslovenskih nacija i država je u prvom redu imperativ radničke klase i radničkog pokreta. U vrijeme kada je kapital globalno povezan i kada nacionalne buržoazije mogu samostalno donositi mali broj, i to ne najvažnijih, odluka, besmisleno je stvaranje nacionalnih radničkih pokreta koji ne bi stajali u najčvršćoj međusobnoj vezi. Naročito je važno i prirodno povezivanje radničkih pokreta onih država koje imaju iste ili slične probleme, a koje imaju dugu tradiciju zajedničkog življenja i čvrste političke, ekonomske i kulturne povezanosti. Kao što se radničke partije i sindikati povezuju i zbližavaju na evropskom i globalnom nivou, tako treba da bude i na regionalnom nivou, pogotovo na našem području, koje je tako podijeljeno, pogođeno međunacionalnim sukobima i faktički okupirano, da je odvojena borba izolovanih nacionalnih radničkih pokreta osuđena na neuspjeh.

7. Saradnja južnoslovenskih naroda i država treba da se prvo razvija na kulturnom, sportskom i ekonomskom planu. Kulturna saradnja omogućava stvaranje šireg kulturnog prostora, koji je postojao do 1991. godine, a čiji nedostatak kulturni radnici neprekidno osjećaju kao veliki nedostatak i o tome otvoreno govore. Ovo je utoliko značajnije ukoliko se zna da se radi o nacijama na približno istom ili sličnom stupnju kulturnog razvoja, koje govore istim ili sličnim jezikom. Kulturna saradnja, koja je već otpočela, treba da se odvija bez ikakvih političkih uslovljavanja ili opterećenja i bez obaziranja na nezadovoljstvo nacionalista njome. Ona treba da se odvija posredstvom uglednih kulturnih institucija, a državne institucije u tome mogu samo pružiti pomoć. Kulturna saradnja, dakle, u prvom redu treba da bude plod autonomnih nastojanja kulturnih radnika, čak i nezavisno od zvaničnog stava državnih organa. Kultura će na taj način prednjačiti u odnosu na uskogrudu nacionalističku politiku. Kulturna saradnja će poprimiti raznovrsne oblike, između ostalog i: međusobno upoznavanje sa kulturnim naslijeđem jugoslovenskih naroda i narodnosti, bez čega nema osjećaja bliskosti i povezanosti, naročito mladih generacija; organizovanje zajedničkih kulturnih

manifestacija; gostovanja uglednih kulturnih radnika i institucija iz jedne jugoslovenske države u drugoj; planiranje i realizacija zajedničkih kulturnih projekata i dr.

8. Ekonomska saradnja će najprije i najviše doprinijeti ponovnom zblizavanju južnoslovenskih naroda i država. Iako između ovih država postoje razlike u pogledu stepena ekonomske razvijenosti koje su historijski uslovljene, one ipak dijele sudbinu kapitalističke (polu)periferije, što znači da će na svjetskom tržištu uvijek biti u podređenom položaju. Sirovine i obrazovana radna snaga, kao značajni ekonomski resursi, ne treba da budu iskorištavani u interesu zapadnog kapitala, već angažovani u okviru nacionalnih ekonomija, koje su međusobno povezane i zaštićene od stranih uticaja. Činjenica da su južnoslovenske ekonomije tehnološki zaostale za razvijenim zapadnim ekonomijama ukazuje na potrebu da svoju konkurentnost i razvoj pokušaju ostvariti u međusobnoj saradnji i čvršćim ekonomskim integracijama, a ne u pogubnim aranžmanima sa zapadnim ekonomijama. Poželjna je specifična regionalna podjela rada, koja će omogućiti veću pokrivenost regionalnog tržišta domaćim proizvodima i spriječiti gomilanje proizvoda iste vrste i istog ili sličnog kvaliteta. Drugim riječima, države koje postoje na jugoslovenskom prostoru će imati dva osnovna zadatka: stvaranje zajedničke strategije nastupa prema razvijenom zapadnom tržištu i izgradnju mehanizama i institucija planiranja i usklađivanja ekonomskog razvoja na regionalnom nivou. To ne znači da neće biti sukoba, jer se ne nalaze sve jugoslovenske ekonomije u istom položaju. Imajući u vidu da se i one nalaze u okvirima kapitalističkog tržišta, moguće je da jedne iskorištavaju druge. To se može spriječiti zajedničkim naporima, imajući u vidu da je saradnja na bazi ravnopravnosti bolja od prepuštanja eksploataciji u okviru razvijenog zapadnog tržišta, ili samostalnim nastojanjem svake jugoslovenske države da zaštiti svoje ekonomske interese. Integracija ekonomija južnoslovenskih država će napredovati u onoj mjeri u kojoj se budu rasplinjavale iluzije o prednostima evropskih integracija, i ukoliko bude jačao klasni radnički pokret koji će pred vladajuću klasu postaviti pitanje rješavanja krupnih ekonomskih i socijalnih problema.

9. Političke integracije su moguće u mjeri u kojoj bude slabio nacionalizam. Nasuprot političkim strukturama Evropske unije, koje dovode do nedemokratske vladavine evropskih birokrata, nužne su regionalne političke integracije, koje neće ugroziti samostalnost i samobitnost južnoslovenskih naroda i država, nego će omogućiti da oni, u zajednici sa sebi srodnim narodima, postignu stvarnu demokratiju, ravnopravnost, socijalnu pravdu i ekonomski napredak. U ovom trenutku se ne može sa sigurnošću govoriti o vremenskom periodu u kome će se ta integracija dešavati, ali se može pretpostaviti da će se ona odvijati u mjeri u kojoj bude teklo organizaciono, političko i ideološko povezivanje i zblizavanje radničkog pokreta. Ukoliko su političke integracije u punoj mjeri zahvatile skoro čitav evropski kontinent, nelogično je sprečavati iste ili slične procese u pojedinim regionima. Oni će se pojaviti nužnošću borbe potlačenih nacija i država za pravo na sopstveni i samostalni put ka postizanju postavljenih ekonomskih i političkih ciljeva. Umjesto integracija tlačitelja i potlačenih, naš cilj je integracija potlačenih protiv tlačitelja. Uključivanje država nastalih na jugoslovenskom prostoru, koje se neće desiti ni brzo ni lako, neće biti smetnja za političke integracije unutar južnoslovenskog političkog tijela i između južnoslovenskih država. Ove, regionalne, političke integracije će zavisiti ne samo od slabljenja nacionalizma, nego i od spoznaje potrebe zaštite vlastitih interesa od autokratskih i centralističkih tendencija koje dolaze iz Evropske unije. Potreba te zaštite neće oslabiti, nego, naprotiv, ojačati približavanjem evropskim i, posebno, atlantskim integracijama. Nije nužno da regionalne političke integracije budu ograničene na države nastale razbijanjem SFRJ. One mogu uključiti i druge balkanske države. Ovo se posebno odnosi na Albaniju, što bi, u perspektivi, bilo značajno za rješavanje problema statusa Kosova. Političke integracije bi mogle voditi stvaranju zajedničkih međudržavnih tijela, u početku za koordinaciju međudržavnih aktivnosti na planu ekonomske, političke i kulturne saradnje, a kasnije i zajedničkih organa tipa regionalne skupštine i regionalnog savjeta ministara.

Koordinacioni odbor Prve jugoslovenske konferencije komunističkih i radničkih partija

Sve vas gledam što radite DRUŽE TITO SAMO ZOVI

Druže Tito bili vjerova da se opet nosi štafeta. Opet idemo u Kuću cvijeća. Opet smo drugovi. Primamo majice i kape, sa petokrakom i znakovima naše SFRJ. Crvena boja je u modu, a bolje bi ni pristajala crna. Deca koja se bave sportom nose crvenu boju. Crnogorska nova zastava crvena, na nju grb i nečesova tica. Imamo i novu himnu, onoga Sekule, čuja si ti za njega. E sad ova pametna deca stalno pitaju za tebe. Ako vi je tako lijepo bilo sa tim drugom Titom i tom crvenom maramom, zašto ni se ovo desi. E moj Tile, danas ti je sve džabe, ako ne platiš. Džabe lijek, džabe liječenje, imaš svoga doktora, partiju, prijatelje i sve ti je džabe. Moj dobri predsjedniče, kad si bio, a bio si. Će se goj okreneš, svud su tvoje vile i gradovi. Titova vila, Titograd, Titovo odmaralište. E danas ti je isto tako, samo malo drukčije. Sve su tvoje vile tu, i mi smo tu, i umjesto da si na vrijeme u svaku ubačio po jednoga koji te iskreno volio, ti ostavi ovijema mangupima te su i đavolisali i prodali. Ja sam te iskreno volio i poštova, dava sam ti filmove, priča sam sa tobom. Jeli ti bilo teško da mi onu vilu u Igalo prepíšeš. Sad bi ja bio pravi gazda, član saveza koji bi čuva narodno blago. E moj Tile, što mene nijesi zna umjesto onoga Vlasija, pa da sam ja glavni na stadion, a ne on. Tu smo pobrkali čitavu priču. Moj dobri Tito i danas ti pravimo iste greške.

Danas ti je gospodin Draža od Amerike i Engleske dobio odlikovanje što je spasio one aviačiare. Malačko su zakasnili, ali tako je to. Možda si moga malo da pričekáš, da ovo sredimo, ali ti poita na oni svijet, a nama

ostavi velju bruku. Ovih dana su ti Slovenci druga Mitju proglasili za genocidnoga čojka. Stavljaju mu na dušu da je postrjelja nečesove domobrane.

Danas ti je družu Maršale Ravna Gora taman ka Tjentište. Kako je krenulo bojim se e ćemo i malo škole uzet, e ja tako kako oni oče nijesam učio.

Sava, Ivan, Đoko, Šolaja, Slavko i Mirko, ajde jadan o čemu pričaš. Sutjeska, Neretva i cijeli sliv Crnoga i Jadranskoga mora, pazi dobro Maršale i to ćemo promijenit ako treba. Kako je krenulo možda ni Njemci nijesu bili ovamo, iako se mene čini da sam i' dobro zapamtio. Znam sigurno da su Italijani bili ka' turisti '41, pa ona njihova deca došla isto ka turistu '90, neka i vazda dodili i dobrodošli. Takvi kakvi su i ja sam uzeo neki dinar kad su vozili one glisere, bili su u moju kuću.

Ti si družu Tito uzima kredite i nama dava i to je bilo prelijepo. E danas je isto tako teke se to zove tender. U tvoje vrijeme bila je čora i prava kutija za glasanje. Danas imaš kutija koliko treba, čoravija dosta i jedna koja pobjeđuje. Danas možeš prodat glas i mjesto ka da kupuješ krtole. Koliko imaš članova famelje, puta toliko evrića, puta koeficijent, plus PDV, i imaš makar za mjesec da pretekneš. Vele istorija se ponavlja, mi ti ga svaki dan ponavljamo. Molimo boga dako dođe kakvi čojek, ka Njegoš, Marko, Nikola ili ka ti. Možda bi nastavi vaš posa inače ojdosmo u tirinte. Ja sam ti neđe javio da sam opet povezan, a ne svezan. Bolje je biti i komunista no ništa.

Ti družu Titot znaš da ko nije bio partizan bio je četnik, ustaša, domobran ili nešto drugo. E danas ako rečeš da si srpskoga roda odma si četnik.

Moj Maršale da ti je videt kakvija danas ima generala. U tvoj vakat nije moga bit ni desetar. A mrčo vojska, tija jada nema niđe u bijeli svijet. Od one sile došli su na bruku i jad. Ti da i' danas vidiš mislio bi da su tifusari sa Igmana. Vele i onu bitku na Neretvu da ste izmislili. Kad mi nam pane koje smo pare namlatili kad smo davali ti film. Kažu ovi stručnjaci da na Neretvu četnika nije bilo no ste se zajedno borili. Tako mi boga nešto mi nam pade da neko snimi danas taj film, đe ti bradu nosiš, a gospodin Draža glatko obrijan. Ovo sam snijeva i probudio se s' pjesmom "Svud su straže, ali nema Draže."

IZ POVJERLJIVIH IZVORA

- Na jednom oglasu za popunjavanje radnog mjesta javilo se mnogo kandidata sa vrlodobrim i odličnim školskim uspjehom i samo jedan sa dobrim. Vlasnik - direktor kasapnice primi onoga sa dobrim uspjehom. Na proteste ostalih odgovori: "Znate li da se predak ovog istako u doba kada su sablje carstva dijelile, pa je normalno očekivati da će i on biti valjast na nožu i desnici ruci."

- Jedan simpatizer kaže aktivisti SKJ - KCG u Nikšiću da neće za sto godina ući u Parlamenat. Ovaj će ti na to: "Makni mi DPS i ubijedi opoziciju da ne laprdaju da su ovi komunisti, pa nas evo na velika vrata u sve Parlamente."

- Narod vjeruje da je aktuelna vlast u Srbiji rehabilitacijom četnika i antipartizanstvom opozicionih prosrpskih partija u Crnoj Gori (liše SNP) doprinijela da DPS i SDP pobijede u Nikšiću, a sutra, bojati se, gdje im padne na um.

- Hrvatsku, pod hitno treba staviti pod starateljstvo, odnosno učlaniti ih u EU, pa neće smjeti da kamenuju vozove, autobuse, sportiste i druge građane koji dolaze iz Srbije. Ne treba im onda tražiti nikakve Gotovine u zalog.

- Slovenci nastoje da se glavom iskažu u EU, a da im je zadnjica (guzica po maternjem jeziku) na prostorima bivše Jugoslavije.

- U školstvu Crne Gore smo napredovali. Nekada smo prepisivali programe iz Srbije, a sada od Slovenije. U prvom slučaju "e" smo prevodili u "je", "ije", a sada prevodimo sve, a najviše, bojati se, djecu i njihove roditelje.

- U Crnoj Gori vlast je donijela set novih zakona, ali ih ne primjenjuje jer niko ništa ne radi što se zakonom sankcioniše.

- Vjeruje se da ptičijeg gripa ne može biti u Crnoj Gori. Prosto, ptice se rastjeruju velikom grajom o referendumu.

- U Crnoj Gori narod doživljava sadašnju koalicionu vlast (DPS - SDP) kao jednopartijsku kojoj opozicija služi kao narodni neprijatelj. Bez okupatora i narodnih neprijatelja, izgleda, ne može postojati Crna Gora. Čini se da je pravo vrijeme za uzlet Crne Gore.

- Mnogi preci današnjih Crnogoraca ginuli su za slobodu slavno. Potomci im se odužuju riječima zahvalnosti "hvala za голу slobodu - nije trebalo."

- Na grobovima boraca za slobodu, često, umjesto pravog, polažu lažno cvijeće.